

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De regeling der Deensch-Duitsche kwestie behoeft van den tijd weinig meer te wachten; het is daarom jammer dat de eindregeling zoo lang uitblijft. De grondslagen zijn gelegd; ook op het punt der geldelijke aangelegenheid heeft Denemarken toegegeven; Jutland lijdt nu slechts door den sukkelenden gang der onderhandelingen. Tevens merkt men op, dat in Noord-Sleeswijk de gehechtheid aan Denemarken zich verlevendigt, en het zou spoedig het geval kunnen zijn, dat men zelfs in Zuid-Sleeswijk begon in te zien, dat men niet veel bij de scheiding zal winnen. — Pruissen schijnt thans de kandidatuur van den hertog van Oldenburg op te geven; *Bismarck* treedt den prins van Augustenburg weder nader; maar de Pruissische premier wil, dat, even als zijn liberale raadsman *Francke* reeds naar Saksen Koburg is teruggekeerd, de prins ook zijn tegenwoordigen steun, den heer *Samwer*, zal prijs geven, en dezen door den baron *v. Scheel Plessen* zal doen vervangen. De hertogdommen hebben dan kans dat alle liberale beloften worden vergeten!

De Fransch-Italiaansche conventie van 15 Sept. heeft ontegenzeggelijk de vrees voor het behoud van den europeschen vrede weder opgewekt, en de geldmannen zitten angstvallig uit te kijken, of er niets per telegraaf wordt berigt, dat hun hunne gerustheid kan hergeven. Die vrees is echter nog niet gegrond. De conventie moet stellig strekken, om Italië meer te vestigen; de eenheid moet er door bevorderd worden; het is een stap nader tot Rome, en elke schrede nader tot de hoofdstad is ook eene schrede nader tot Venetië. Maar alvorens Venetië in gevaar komt, kan er nog veel gebeuren, en evenzeer als overdreven gerustheid voor Oostenrijk niet raadzaam ware, is overmatige angst van de financiers niet redelijk.

Juist hoe zekerder het evenwel is, dat Italië Venetië binnen een niet al te lang tijdsverloop van Oostenrijk moet opeischen, des te onbegrijpelijker is het tevens, dat men te Weenen zich niet gedrongen voelt tot eene daad van liberaliteit, die de kalmte aan Europa zou hergeven, en aan Oostenrijk de zekerheid, die het behoeft om met ijver

de hand te slaan aan de ontwikkeling des lands, welke het de ware grootheid zal schenken. Er zijn offers, die, als men ze brengt, geheel tot eigen voordeel strekken. Dit zou het geval zijn, wanneer Oostenrijk Venetië prijs gaf. Die raad wordt van alle zijden gegeven; maar men schijnt te Weenen nog verre van gezind aan dien goeden raad gehoor te verleen. Integendeel, was men te Weenen dezer dagen geneigd omtrent Italië eene meer welwillende houding aan te nemen, en het verdrag van *Villafranca* geheel te laten varen, de conventie heeft die goede plannen in duigen doen vallen.

Dat is te bejammeren; de stelling tusschen Weenen en Turijn of Florence zal er minder goed door worden; maar men moet daarom nog niet dadelijk het ergste duchten. Oostenrijk zal voorloopig blijven afwachten. Intusschen brengt de tijd misschien nog een hulpmiddel aan.

Te Rome schijnt volgens de laatste tijdingen de nieuwe overeenkomst nog niet officieel te zijn medegedeeld. Men verwacht, dat het zich geenszins met den inhoud zal vereenigen; in hoeverre men te Parijs daarop weder acht zal slaan, is niet te voorzeggén. De Fransche keizer weet goed te lavéren, en hij zal dit thans wel op nieuw doen in de Italiaansche zaak, als hij het noodig acht. Men komt echter meer en meer tot de gevolgtrekking, die wij reeds maakten, dat het gevolg der conventie het verkrijgen van Rome tot hoofdstad voor Italië wel moet worden. De Fransche officieuze pers ziet dat ook in, 't is opmerkelijk althans, dat de *Patrie* verklaart, dat de paus de bescherming van Frankrijk niet zou kunnen inroepen, wanneer hij uit stijfhoofdigheid zich in moeilijkheden wikkeld. De waarschuwing is duidelijk genoeg.

Een der groote bladen bevat de volgende beschouwing over het ontstaan van het Fransch-Italiaansch verdrag en over zijne strekking:

„Wat is het ware doel van het Fransch-Italiaansch tractaat? Het antwoord hierop is zeer kort: De Fransche regering waarborgt het Italiaansch grondgebied tegen elken aanval, die van buiten mogt komen.

„Sedert een jaar werd *Napoleon* door de Ital. regering aanhoudend en met aandrang lastig gevallen, om toch eindelijk het besluit te nemen, het wegstervende Italië te

redden. Twee wegen konden worden ingeslagen: 1. men kon zich op Venetie werpen; 2. van Rome kon ten eenenmale afgezien worden, men kon het effectief des legers verminderen om het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven te krijgen, en de ingelijfde provincien met kalmte genieten. *Victor Emanuel* was voor het eerste plan. Men wendde zich tot *Napoleon* en vroeg hem of Italie, ingeval het aan Oostenrijk den oorlog verklaarde, op Frankrijk rekenen kon. Het antwoord was categorisch „neen.” Wat dan te doen? „Wachten”, zeide *Napoleon*. — Maar om te leven hebben wij geld noodig; help ons om eene leening te sluiten.” — „Gaarne”, sprak de keizer. — Maar nu deed zich een onverwachte hinderpaal voor. De Fransche minister van financiën, de heer *Fould*, verklaarde, dat de uitgifte eener nieuwe leening, al was het bedrag maar 300 millioen, stoornis in de financiën zou brengen, want het Parijsche publiek is overkropt met twee milliards Italiaansche effecten en ander verhandelbaar papier. Hij zeide, dat hij met zijn crediet het Italiaansch kabinet zou ondersteunen om die leening in Engeland te sluiten, maar de portefeuille zou nederleggen, indien zij in Frankrijk wierde uitgegeven. *Napoleon* verliest den heer *Fould* niet gaarne; derhalve werd over de leening niet meer gesproken en men wendde zich tot de Engelschen. Deze houden wel veel van de Italianen, maar zijn alles behalve geneigd hunne beurzen voor hen te openen. De poging mislukte.

„Omstreeks het tijdstip toen dit gebeurde ontving *Napoleon* de geheime rapporten, waarin gesproken werd over de toenadering tusschen Pruisen, Oostenrijk en Rusland. Hij zag, dat in Duitschland de neiging zich begon te openbaren om aan hem (*Napoleon*) te herinneren Frankrijks onderteekening van het tractaat van Zurich. Onmiddellijk was zijn besluit genomen. Hij begon met een zeer ernstige poging te Londen, om het verbond te hernieuwen; maar toen prins *de Latour d'Auvergne* te Parijs terug kwam, ontnam hij den keizer de laatste illusien, waarmee deze zich nog had geleid. Toen ontbood hij markies *Pepoli*, daarna den heer *Menabrea*. Hij begon toen de onderhandelingen, die het tractaat van 15 Sept. jl. ten gevolge hadden. Behalve deze nog al bekende onderhandelingen, voerde hij andere, geheime, door tusschenkomst van prins *Napoleon*. Deze vertrok naar zijn landgoed te Prangins, aan de oevers van het meer van Genève. Iemand, die het volste vertrouwen van koning *Victor Emanuel* bezit, kwam in het striktste inkognito den prins bezoeken, en alles met hem regelen en tot stand brengen. Men beweert, dat *Victor Emanuel* zelf bij zijnen schoonzoon is geweest, doch zeker weet men het niet. Thans heeft de Italiaansche regering zich ten eenenmale ter beschikking gesteld van *Napoleon*, die zijn plan goed gevormd heeft.

„Ik zal mij niet inlaten met de geruchten, die verspreid zijn, t. w. dat *Victor Emanuel* het eiland Elba aan Frankrijk afgestaan heeft, dat prins *Napoleon* met prinses *Clothilde* naar Napels zal gaan, dat de befaamde Fransche leening van een milliard, ter voltooiing van groote openbare werken, niet is de vrede-leening, maar eene reserve voor het geval van oorlog,..... ik bevestig niets en ontken ook niets. Dit zijn geheimen van te hooge kringen om ze te weten; maar zooveel kan ik u zeggen, dat voor het oogenblik niet het pausdom den keizer veront- rust, maar Venetie en de lombardische grenzen het doel van zijn streven zijn. Welk een zonderlinge tijd! Men beschuldigt Oostenrijk, Italie te willen aantasten, omdat het de uitvoering eischt van een tractaat, door *Napoleon* vrijelijk onderteekend, ja wat meer is, voorbereid! Men wil dat Oostenrijk Italie erkenne, dat het, aan de faits accom- plis zijn zegel hechte, dat het tegen schadeloosstel-

ling Venetie afsta, een landstreek, nu en in de toekomst een even groote last voor de twee rijken en een bestendige bedreiging van verwarring voor geheel Europa. T Parijs, waar zoo geredeneerd wordt, is men overtuigd dat Oostenrijk zonder geld en zonder bondgenoot - want men heeft tevens de overtuiging dat Pruisen dezelfde rol zal spelen als in 1859 - genoopt zal zijn toe te geven en te gehoorzamen. De bemagtiging van Venetie met de thans beschikbare middelen wordt aangemerkt als iets dat in veertien dagen geschieden kan. Mogt tegen alle verwachting Duitschland aan Oostenrijk bijstand verleenen, welnu, één veldslag zal genoeg wezen en aan Frankrijk de Rijn- grenzen verschaffen. Dit althans wordt gedroomd.

„De zetel van het Italiaansch bewind zal te Florence gevestigd worden. *Napoleon* eischt dat zijn wil uitgevoerd worde in Januarij a. s., nog vóór de lente. De heer *Minghetti* vroeg eenig uitstel, ten einde den wrevel des volks te voorkomen en de gemoederen langzaam voor te bereiden. *Napoleon* weigerde hardnekkig. En waarom? Omdat hij van de oneenigheid in Duitschland partij wil trekken en zijn stelregel *verdeel en heersch* in praktijk brengen. Het verwondert mij zelfs, dat, naar hetgeen men mij verhaalt van de mededeelingen, door den anti-pausgezinden generaal *de Montebello* aan *Napoleon* gedaan, deze zich nog niet naar Baden begeven heeft om den koning van Pruisen te spreken. Zal Pruisen in den strik vallen? Zal deze mogendheid, in geval van oorlog, de zaak van Duitschland verlaten, die er ook bij betrokken is? Ik geloof het niet.

„De Fransche regering heeft nu nog maar één bondgenoot in Europa: Italie. Door hare misslagen op een geïsoleerd standpunt gebracht, vindt zij vermoedelijk bij geen enkele mogendheid vertrouwen meer. Uit hetgeen aan Denemarken, — den voorlaatsten bondgenoot van *Napoleon* (Saksen was de laatste) — is gebeurd, kan men voorspellen wat het lot zal zijn van hen die op zijn woord staat maken. — De heer *von Bismarck* is een te ernstig staatsman, om niet te zien dat de politieke schok, die thans wordt voorbereid, ten gevolge zal hebben een ontzaggelijk groot conflict, waarin de Europesche orde kan te niet gaan.”

Omtrent het vertrek van *Frans II* uit Rome wordt niets meer vernomen; hij schijnt er nog niet toe te willen overgaan. Zijn hof is zeer verdeeld, er heerscht open oorlog tusschen de reaktionnair en de liberalen of liever anti-reaktionnair. De meerderheid zijner omgeving zou gaarne tot het oude leenrecht terugkeeren; tegenover haar echter staan eenige mannen, die wat meer verzoenend gezind zijn jegens de beginselen van den nieuweren tijd; dat zijn menschen van eenig oordeel en kennis, het zijn geen revolutionnair, geen Italiaansche patriotten, zelfs geen menschen hunner eeuw; zij houden wel degelijk *Frans II* voor den legitiemen vorst, krachtens goddelijk recht en *Victor Emanuel* voor een overweldiger, maar toch is naar hunne meening niet alles even slecht wat in Europa in de laatste zestig jaren gedaan is, en kan men een land anders regeren dan met het kanon en de gendarmerie, en behoeft men ook niet alle schrijvers op te hangen. In vergelijking dus van de eerstgenoemden kan men deze liberaal noemen, zij zijn echter de zwakste partij en de koning luistert niet naar hen. De Napolitaansche emigranten te Rome zijn zeer ontmoedigd; zij hebben geen geld meer en *Frans II* heeft aan het Britsch museum alles verkocht, wat hem van zijn museum Farnese overbleef. Zij hopen nog slechts op hulp van buiten.

Uit Rome schrijft men: De zaak van den jongen *Cohen* is nog steeds op dezelfde hoogte. De Fransche gezant stelt zich tevreden met de hem kenbaar gemaakte redenen,

of veinst dat althans. Het kind, zegt men, gevoelde eene bepaalde roeping voor het christendom! en is niet door zijne ouders opgeëischt, — hetgeen onwaar is. Intusschen blijft men hem onderwijzen. De jonge *Mortara* was ten minste nog gedoopt, hoe dan ook, voor hij gestolen werd, zoodat men zich ten minste eenigszins daarop kon beroepen, maar met *Cohen* is dat nog niet het geval.

Uit Nieuw-York schrijft men van den 20 Sept.:

„Generaal *Sheridan* heeft eergisteren den generaal der Zuidelijken, *Early*, aangetast. Het kwam tot een verwoeden strijd, die den ganschen dag duurde en eindigde met de nederlaag van *Early* en met zijn terugtogt. Het verlies der Zuidelijken wordt geraamd op 2500 gevangenen en 5000 dooden en gekwetsten, waaronder de generaals *Gordon* en *Shalder*. Ook de noordelijke troepen leden groote verliezen; onder de gevallen bevond zich generaal *Russel*.— *Sheridan* heeft Winchester bezet. In een dagorder van den 8sten Sept., waarin hij zijne troepen geluk wenscht met de overwinning bij Atlanta, schrijft *Sherman* zijn slagen ten deze toe aan de omstandigheid, dat zijne tegenpartij *Hood* den misslag beging de kavalierie der Zuidelijken de Noordelijken in den rug te laten vallen zonder voorzorgsmaatregelen te nemen om haar spoedig te kunnen terugtrekken. Daardoor was het hem (*Sherman*) gelukt zijne flankbeweging naar Jonesborough te volvoeren, zonder dat hij voor het afsnijden zijner gemeenschap behoefde te vreezen.”

De bladen van het Zuiden zeggen, dat zij, hetzij met het oog op het herstel van den vrede, hetzij voor het geval de oorlog voortduurt, de herkiezing van *Lincoln* liever zouden zien dan de verkiezing van *Mac Clellan*.

De democratische partij te Nieuw-York heeft den heer *Seymour*, gouverneur van den staat Nieuw-York, tot kandidaat voor het presidentschap der Unie gekozen. De heer *Seymour* is niet alleen steeds tegen de politiek van den heer *Lincoln* geweest voor wat betreft zijne met de constitutie strijdige maatregelen, maar hij was ook voorzitter van de conventie te Chigago, die *Mac Clellan* tot kandidaat, doch tevens een soort programma heeft gesteld, dat *Mac Clellan* in zijn antwoord gemeend heeft te moeten toelichten, ten gevolge van welke toelichting de vrede-lievende democraten hem hunne ondersteuning ontzegd hebben.

Aan den *Nieuw-York Herald*, wordt uit Mexico geschreven, dat keizer *Maximiliaan* op zijne reis door het land eene koele ontvangst ondervindt. Verder meldt men, dat ondanks de magt en kracht van het keizerrijk, in het laatst van Augustus vijftig guerillas Vera Cruz binnengedrongen en eene menigte paarden meêgenomen hebben, terwijl zij tevens een aanvoerder eener Fransche vliegende kolonne gevangen genomen en doodgeschoten hebben. Bijzondere berigten uit Mexico melden, dat de zuidstaten commissarissen derwaarts hebben gezonden met den eisch, binnen den kortst mogelijken tijd de zuidstaten te erkennen.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

ZEVENAAR, 1 Oct. De korenmarkt alhier, die aanvankelijk reeds goede vruchten oplevert, schijnt ook reeds invloed op die te Arnhem te hebben uitgeoefend. Althans men hoort algemeen zeggen, dat het bezoeken van laatstgenoemde markt zeer verminderd is, na dezelve hier is opgericht. Men tracht het den bezoekers der Arnhemsche korenmarkt zoo voordeelig te maken, als mogelijk is, want hun wordt reeds, behalve vrijheid van tolgeden, ook reeds vrijheid van bruggegeld toegestaan.

Sedert den laatsten tijd is het sluiken van spiritus of jenever zoo menigvuldig, vooral des Donderdags, op marktdag, dat men het onderzoek op het strengst moet uitoefenen; er komt dan ook geene boerin met een mandje

of geen boer met een zakje de stad in, of zij zijn aan een onderzoek onderworpen, en niet zelden komt menigen sluiker slecht te pas.

De protestantsche inrigting van weldadigheid te Zutphen heeft in het boekjaar 1863 — 64 werk verschaft aan 92 gezinnen; voor het verpluizen van 21545 pond oud touw en het verwerken van 67 pond bindrotting werd door haar aan arbeidsloon betaald, als volgt: in geld f 941,38½, in brood en turf f 675,38½, alzoo te zamen f 1616,77. Bovendien werd aan behoeftige weduwen en tot werken ongeschikte lieden brood en turf uitgereikt, tot een bedrag van f 686,85.

Den 26 Sept. is te Zwolle berigt ontvangen, dat de voormalige predikant van *Rijn*, die met de weduwe *Pruimers* naar St. Gallen vertrokken is, aldaar zal blijven wonen, in afwachting, dat hem eene ambtsbetrekking zal worden opgedragen, waarna hij zijne vrouw en kinderen tot zich zal nemen.

In het *Volksblad* leest men:

De voortreffelijke eigenschappen van den Minister *Thorbecke*, als organiserend hoofd, komen weder helder aan den dag in de besluiten tot invoering van het middelbaar onderwijs. Wij zijn niet onvoorwaardelijk ingenomen geweest met die wet, omdat zij naar ons oordeel te eenzijdig het technisch onderwijs betrof en het finantiëel gedeelte van die wet ons verkeerd voorkwam, maar onverdeeld brengen wij onze hulde aan den minister, die met zulk een kracht en juist inzicht de besluiten doet vaststellen, die aan de wet uitvoering moeten geven.

Bij de begroting voor het dep. van oorlog is tot maatstaf aangenomen dat in 1865 bij de onderscheidene wapencorpsen, boven en behalve de officieren onder de wapenen zullen zijn ongeveer 15,525 man kader en vrijwillig dienende soldaten; 3140 miliciens, die tot aanvulling van het incompleet aan vrijwilligers moeten dienen, 7740 miliciens die gedurende 5 maanden of 1 jaar onder de wapenen moeten blijven; terwijl het getal troepenpaarden ongeveer zal bedragen 2300 bij de kavalerie en 815 bij de artillerie.

De effectieve sterkte van het leger, met inbegrip van het getal miliciens, die tot aanvulling daarvan in dienst worden gehouden, bedroeg op 1 Augustus j.l. 1848 officieren en 48,446 manschappen. Het getal officierspaarden beliep 657, dat der troepen 3094. Het aantal ontbrekende vrijwilligers beliep 4814.

Buiten de Inlandsche zeevarenden op het Oost-Indisch eskader, zullen in 1865 bij de actieve zeemagt in dienst zijn 6373 manschappen en wel bij het O.-I. eskader 3303 koppen, in de West-Indiën 308, bestemd voor binnenlandsche dienst 1341 en voor Buitenlandsche dienst en verwisseling 1422 koppen.

Op 1 Julij 1864 was de sterkte van het corps mariniers 1968 koppen, opleverende een incompleet van 186 man.

De leden der kamer beginnen over 't algemeen zoo zacht te spreken, dat de correspondenten der dagbladen ze niet kunnen verstaan. De bladen maken er telkens aldus melding van: *Mijer* (voor zoo veel verstaanbaar); *van Nispen* (voor zoover hoorbaar); *van Heukelom* (kwelijk verstaanbaar); de Minister van binnenlandsche zaken (voor zoover hoorbaar); *Groen van Prinsterer* (voor zoover verstaanbaar); — het spraakorgaan begeeft dien afgevaardigde bijna geheel, zoodat de leden der kamer zich om hem moeten scharen, zullen ze iets verstaan van wat hij zegt). Op 't einde der zitting van jl. Donderdag sprak de heer *Groen* zoo zacht, dat de voorzitter hem opmerkzaam maakte, dat hij hem onmogelijk kon verstaan. — Het provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland heeft bij arrest van jl. Zaturd. den jongeling uit Rotterdam, die uit een koffertje zijner zuster ontvreemd heeft vier nationale metallieken en f 350 aan bank- en muntbiljetten, veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf voor den tijd van zes maanden, door hem te ondergaan in eenzame opsluiting. De jongeling had den diefstal gepleegd voor zijn ouderen broeder, die in geldelijke ongelegenheid was, en die voornemens was, het geld zijne zuster later terug te geven; de oudere broeder is voortvlugtig.

ADVERTENTIEN.

HOUTVERKOOP.

Mr. W. A. ROELVINK Notaris te *Winterswijk*, zal Vrijdag den 7 October e. k., 'smorgens 10 uur, op het goed *AARNINK* in het *Woold* onder *Winterswijk*, verkoopen:

103 perceelen zware EIKEN- en BEUKEN-BOOMEN, staande op voormeld goed *Aarnink*, ongeveer 20 minuten van den grindweg van *Winterswijk* naar *Oeding*.

Voor al hetwelk aanwijzing wordt gedaan door HETTERSCHIED, te *Aerd*.

VERKOOPING.

Op Donderdag 6 October 1864, voormiddags 11 uur, zal ten huize van WILLEM VOSS, te *Aerd*, aan het *Veer* publiek worden verkocht:

- I. Ruim 2½ bunder éénjarig Teen- of Mandemakershout, in 2 perceelen.
- II. Ruim 1½ bunder vierjarig Wilgenhaar, in 4 perceelen, alles staande in de *Passen* aan den *Ouden Rhijn*, te *Aerd*, tegen de Weilandden van Mevr. von WEILER van POELWIJK.
- III. Omstreeks ½ bunder driejarig Wardhout, onmiddelijk staande naast het voorgaande en toebehoorende aan den Heer van EMBDEN van den *Ossenwaard*.

Van al hetwelk aanwijzing wordt gedaan door HETTERSCHIED, te *Aerd*.

VERKOOPING

VAN

ONROEREND GOED.

Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER, Notaris te *Zutphen*, zal op Donderdag 13 October 1864, des voormiddags om 11 uren, in de benedenzaal der Nieuwe Societeit, aan de IJsselkade te *Zutphen*, finaal verkoopen:

Een HUIS en ERF met OPEN PLAATSJE, staande en gelegen binnen *Zutphen*, aan de Noordzijde der *Marktstraat*, regt tegenover de Waterstraat, bewoond door Mejufvr. BELLO en ingezet op f 4495.—

Te bezien elken *Dingsdag*, *Woensdag* en *Vrijdag*, van 12 tot 2 uren op vertoon van een bij den Notaris verkrijgbaar toegangsbillet.

Des verkiezende kan de halve koopprijs tegen 4 pCt. als 1° hypotheek in dit pand gevestigd blijven.

Nadere informatiën zijn op *franco* aanvraag bij genoemden Notaris te bekomen.

MARKTBERIGTEN.

ARNHEM, den 30 September 1864.

N. Tarwe / 8.60 à 9.90. Rogge / 5.75 à 6.00. Boekweit / 6.80 à 6.60. Garst / 5.00 à 5.40. Z. Haver / 4.30 à 4.50. L. Haver / 3.25 à 3.50. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 8.50. Gr. Erwtten / 8.00 à 9.50. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwtten / 8.00 à 0.00. Aardappelen / 1.50 à 1.90. Boter 115 à 150 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 1 October 1864.

N. Tarwe / 7.75 à 9.00. Rogge / 5.70 à 6.20. Boekweit / 5.50 à 6.00. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.20 à 3.70. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 110 à 118 centen het Ned. Pond.

AMSTERDAM, den 3 October 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	60½
4	"	"	"	"	96½
2½	"	Spanje	.	.	42½
3	"	"	binnenl.	.	47½
3	"	Portugal 1856/1858	.	.	45½
5	"	Russen 1828/29	.	.	98½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	82
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	55½
5	"	"	National	.	62½
5	"	Amsterd.	.	.	81

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 6, Disconto 6 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.32½; Dito Nat. / 28.20; Diverse Engelsche per L / 11.82½; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.82½; Fransche f 55½; Belg. f 55½; Pruis. f 34½; Hamb. Russen / 29½; Russen in Z.R. / 28½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 27½; Napelsche f —; Spaansche f —; Amerikaansche Dollars / 2 92.

GRONINGEN, den 30 September 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.75. 70 P. Nieuwe dito / 7.35 à / 7.60. 74 P. Dito dito / 8.20 à / 8.40. 70 P. Dito witte / 7.50 à / 7.70. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.20. 70 P. Dito / 5.70. 68 P. Buitenlands / 5.90. 62 P. N. Grijs Boekweit / 5.65. 65 P. Dito / 6.35. 64 P. N. Zw. Z. dito / 6.05. 68 P. Dito / 6.85. 50 P. N. Winter Garst / 4.15. 56 P. Dito / 4.75. 62 P. N. Knobbe Garst / 4.55. 44 P. N. Dikke Haver / 3.30 à / 3.40. 50 P. Dito / 3.70 à / 3.80. 36 P. Witte Voer Haver / 3.05. 40 P. Dito / 3.25 à / 3.30. 38 P. Zw. Voer / 2.70. 44 P. Dito / 3.00. Paardeboonen / 6.10 à / 6.50. Gort (grove) / 7.50 à / 7.75. Dito (puik) / 7.80. à / 8.50. Dito (parel) per 100 N. P. / 10.00 à / 11.50. Koolzaad / 10.00 à / 13.00. Geel Mosterzaad / 10.00 à / 12.50. Raapolie / 39.50. Lijnolie / 38.00. Raapkoeken 1040 stuks / 88.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 13.00.

ZUTPHEN, den 29 September 1864.

N. Tarwe / 8.25 à 9.76. Rogge / 5.50 à 6.25. Boekweit / 5.30 à 6.45. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.50 à 4.50. Boter / 23.00 à 25.75. Aardappelen / 1.50 à 2.00.

DEVENTER, den 30 September 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 5.50 à 6.20. Boekweit / 5.75 à 6.75. Garst / 4.50 à 5.00. Haver / 3.50 à 4.00. Boter 1e soort / 25.00 à 26.50. 2e soort / 22.25.

DOETINCHEM, den 29 September 1864.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.60 à 5.85. Boekweit / 5.80 à 6.30. Aardappelen / 1.50 à 1.75. Boter 116 à 120 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJssel STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Maandags, Donderdags & Zaturdags des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, Zondags, Woensdags & Vrijdags, des voormiddags circa 11 uur.

DEVENTER STOOM-BOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Maandag, Woensdag, Donderdag & Zaturdags, des morgens circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Zondag, Dingsdag, Woensdag & Vrijdag, des middags circa 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* wekelijks iederen Zaturdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 12 Oct. Naar Zutphen & Deventer den 7 October. Naar Nijmegen den 8 October.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.